

valósítanak meg, míg mások nem, ez a védjegyirányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint a közösségi védjegyrendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a megjelölés online piac üzemeltetője általi, a jogsértő termékekkel „kapcsolatban” történő használatának minősül-e?

7. Amennyiben a fenti 6. kérdésben hivatkozott honlapon hirdetett és eladásra kínált termékek olyan termékeket is magukba foglalnak, amelyeket az EGT-n belül a védjegyjogosult nem hozott forgalomba, vagy nem kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba, ahhoz, hogy az ilyen használat a védjegyirányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint a közösségi védjegyrendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja hatálya alá tartozzon, viszont a védjegyrendelet 7. cikke (1) bekezdésének, valamint a közösségi védjegyrendelet 13. cikke (1) bekezdésének hatályán kívül essen, elegendő-e az, hogy a hirdetés vagy eladásra kínálás a védjegy által érintett területen belüli vásárlókat célozza meg, vagy a védjegyjogosultnak bizonyítania kell-e azt, hogy a hirdetés vagy eladásra kínálás szükségszerűen maga után vonja a szóban forgó termékek védjegy által érintett területen belüli forgalomba hozatalát?
8. Befolyásolja-e a fenti 5-7. kérdésekre adott választ, ha a védjegyjogosult által kifogásolt használat inkább magán az online piac üzemeltetője weboldalán, mintsem egy szponzorált linkben történő megjelenítést foglalja magában?

9. Amennyiben ahhoz, hogy az ilyen használat a védjegyirányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint a közösségi védjegyrendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja hatálya alá tartozzon, viszont a védjegyrendelet 7. cikke (1) bekezdésének, valamint a közösségi védjegyrendelet 13. cikke (1) bekezdésének hatályán kívül essen, elegendő az, hogy a hirdetés vagy eladásra kínálás a védjegy által érintett területen belüli vásárlókat célozza meg:

a) az ilyen használat az e-kereskedelmi irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében „a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából” áll, vagy azt magában foglalja?

b) amennyiben a használat nem kizárólag az e-kereskedelmi irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó tevékenységekből áll, de magában foglal ilyen tevékenységeket, az online piac üzemeltetője mentesül-e a felelősség alól annyiban, amennyiben a használat ilyen tevékenységekből áll, és amennyiben igen, az ilyen használatra tekintettel megítélhető-e kártérítés vagy egyéb pénzügyi jóvátétel annyiban, amennyiben az üzemeltető nem mentesül a felelősség alól?

c) olyan körülmények fennállása esetén, amikor az online piac üzemeltetője tudomással bír arról, hogy a termékeket bejegyzett védjegyek bitorlásával hirdették, kínálták eladásra és árusították a weboldalán, és hogy az ilyen lajstromozott védjegyek — ugyanezen vagy hasonló termékek ugyanezen vagy más weboldal-felhasználók általi hirdetése, eladásra kínálása és árusítása révén történő — megsértésének valószínűsége folyamatosan

fennáll, ez az e-kereskedelmi irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „tényleges tudomásnak” vagy „tudomásnak” minősül-e?

10. Amennyiben egy közvetítő, mint például egy weboldal-üzemeltető szolgáltatásait harmadik személy arra használta, hogy egy lajstromozott védjegyet bitoroljon, a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i [2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾] (a továbbiakban: jogérvényesítési irányelv) 11. cikke előírja-e a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a védjegyjogosult kérelmezhesse, hogy a közvetítőt eltiltó határozattal a további védjegybitorlástól eltiltás, szemben az adott jogsértés folytatásával, és amennyiben igen, a biztosítandó eltiltó határozatnak mire terjed ki a hatálya?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EKG első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.)

⁽²⁾ HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

⁽³⁾ A kozmetikai termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/768/EKG tanácsi irányelv (HL L 262., 169. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 3. kötet, 285. o.)

⁽⁴⁾ HL L 157., 45. o.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített nyolcadik tanács) T-300/02. sz., Iride SpA, AMGA kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítélete ellen az Iride SpA, korábban AMGA SpA által 2009. augusztus 17-én benyújtott fellebbezés

(C-329/09. P. sz. ügy)

(2009/C 267/72)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Iride SpA, korábban AMGA SpA (képviselők: L. Radicati di Brozolo és T. Ubaldi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, A2A SpA, korábban ASM Brescia SpA

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a T-300/02. sz. ügyben kihirdetett ítéletet az ügy irataihoz mellékeltelemek elferdítése és az Elsőfokú Bíróság által ezen elemekből levont téves jogi következtetések miatt, mivel az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a megtámadott határozat⁽¹⁾ az Azienda Mediterranea Gas e Acqua S.p.A.-t (AMGA) nem érinti személyében, és hogy a fellebbező által a T-300/02. sz. ügyben benyújtott kereset elfogadhatatlan;

- a Bíróság a T-300/02. sz. ügyben benyújtott keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak, és a Bíróság alapokmányának 61. cikke értelmében az ügyet utalja vissza határozathozatalra az Elsőfokú Bíróság elé;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze a mindkét bíróság előtt felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Kérelmeinek alátámasztására a felperes az EK 230. cikk (4) bekezdésének és a vonatkozó közösségi ítélkezési gyakorlatnak megfelelően egyetlen, az ügy irataihoz mellékelte elemek elferdítésére és az Elsőfokú Bíróság által az ítélet pontatlan megállapításából levont téves jogi következtetésekre alapított fellebbezési jogalapra hivatkozik. Közelebbről az Iride szerint az Elsőfokú Bíróság teljesen elferdítette az általa az Elsőfokú Bíróság mérlegelése érdekében annak megerősítésére benyújtott elemeket, hogy az AMGA a vitatott támogatási program címén nyújtott egyedi támogatás — amelynek a visszatéríttetését a Bizottság elrendelte — tényleges kedvezményezettjének minősül. Az ügy irataiban foglalt elemek elferdítése miatt az Elsőfokú Bíróság tehát tévesen vonta le azon jogi következtetést, hogy a vitatott határozat az AMGA-t nem érinti személyében, és hogy következésképpen a keresete elfogadhatatlan.

(¹) Az Olaszország által többségi köztulajdonban lévő, közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára adómentességek és kedvezményes kölcsönök formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. június 5-i 2003/193/EK bizottsági határozat (HL 2003. L 77., 21. o.).

A Verwaltungsgericht Meiningen (Németország) által 2009. augusztus 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Frank Scheffler kontra Landkreis Wartburgkreis

(C-334/09. sz. ügy)

(2009/C 267/73)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Meiningen

Az alapeljárás felei

Felperes: Frank Scheffler

Alperes: Landkreis Wartburgkreis

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A Verwaltungsgericht Meiningen az Európai Közösséget létrehozó szerződés 234. cikkének második bekezdése alapján a

következő kérdést terjeszti az Európai Közösségek Bírósága elé előzetes döntéshozatalra:

Gyakorolhatja-e valamely tagállam a 91/439/EGK irányelv (¹) 1. cikkének (2) bekezdésével, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével összhangban a 91/439/EGK irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti — a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseinek egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára történő alkalmazására vonatkozó — hatáskörét olyan járművezetői alkalmassági szakvéleményre tekintettel, amelyet egy másik tagállam által kiadott vezetői engedély jogosultja mutatott be, ha a szakvéleményt ugyan a vezetői engedély kiállításának időpontját követően készítették, ráadásul az érdekeltnek a vezetői engedély kiállítását követően lefolytatott vizsgálatán alapul, időben azonban a vezetői engedély kiállítását megelőzően felmerült körülményekre vonatkozik?

(¹) A vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv (HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített nyolcadik tanács) T-309/02. sz., Acegas kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítélete ellen az Acegas-APS SpA, korábban Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) által 2009. augusztus 21-én benyújtott fellebbezés

(C-341/09. P. sz. ügy)

(2009/C 267/74)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Acegas-APS SpA, korábban Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (képviselők: F. Ferletic és F. Spitaleri ügyvédek, L. Daniele egyetemi tanár)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-309/02. sz. ACEGAS APS kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét, és utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé érdemi döntéshozatalra;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére, és jelenleg ne határozzon az elsőfokú eljárás költségeiről;

Amennyiben a Bíróság úgy határozná, hogy az ügy állása lehetővé teszi számára, hogy érdemben döntsön,